

ВІРШ ГЛІБА ЖУКОВСЬКОГО-ВОЛИНСЬКОГО ПРО УЖГОРОДСЬКИЙ ЗАМОК

В архіві мого батька я знайшла вірш Глеба Жуковського-Волинського “Ужгородський замок”, написаний старою орфографією і присвячений моєму батькові. У дослідників історії російської білої еміграції не вдалося вяснити, хто такий Глеб Жуковський-Волинський. Знаємо тільки одне, що це була поетична натура, що на початку січня 1940 року він був в Ужгороді і зустрічався з моїм батьком. Про це свідчить дата написання вірша (“Въ Ужгородѣ, дня 1-го января 1940 года”) і дарчий напис: “Многоуважаемому Петру Петровичу Сова

посвящаю после прочтения его прекрасной книги: “Прошлое Ужгорода”. Ужгородъ, 5 января 1940 года. Глѣбъ Жуковскій-Волинскій”.

Пропоную опублікувати цей вірш у “Науковому віснику Ужгородського університету” як свідчення доброзичливих російсько-українських взаємин і високу оцінку історичної праці Петра Сова “Прошлое Ужгорода” (Ужгород, 1937).

Світлана Совіна

УЖГОРОДСКИЙ ЗАМОК *Посвящается П.П.Сова*

У входа ужанской долины,
Пролегшей змѣей межъ Карпатъ,
На грани великой равнины
Лежить на холмѣ древний градъ.
И въ сердцѣ его, между сосень,
Былого хранящихъ покой,
Стоить на посту нѣмъ и грозень
Сѣдъ-замокъ – время часовою.
Паннонии древней твердыня,
Христьянства могучий оплотъ,
Какъ тысячу лѣтъ, такъ и нынѣ
Онъ символомъ вѣчнымъ живеть;
Онъ призракъ величья былого,
Намъ предками данный завѣтъ,
Онъ клятва народа родного,
Въ вѣкахъ посѣдѣвшій обѣтъ;
Надъ жизни рѣкой быстротечною
Всевышнимъ хранимый пологъ
Онъ русскости нашей извѣчною,
Онъ нашего счастья залогъ.

Глѣбъ Жуковскій-Волинскій
Въ Ужгородѣ, дня 1-го января 1940 года.

До друку підготувала Світлана Совіна